

[Finansministeren]

væsentligste bidrag hertil gennem en personale-reduktion på ca. 3.000 årligt.

Takket være den stramme udgiftspolitik og bedre konjunkturodsigter forventes et fald i det offentlige udgiftstryk i 1990 – og derfor også et fald i skattetrykket. Denne udvikling vil forstærkes i 1990'erne ved gennemførelsen af regeringens plan.

Det er en vigtig målsætning i regeringens plan at mindske det offentlige beslaglæggelse af arbejdskraft og andre ressourcer, så der kan sikres en bedre balance mellem den private og den offentlige sektor.

Reduktionen af det offentlige personale kan bl.a. gennemføres gennem en vedholdende omprioriterings- og effektiviseringsindsats i ministerierne, kommunerne og de enkelte offentlige institutioner.

Denne reduktion af statens direkte ressourceforbrug er dog langt fra tilstrækkelig til at sikre, at udgifterne holdes i ro. Omkring 75 pct. af statens budget er bundet til renter af statsgælden, bloktilskud til kommuner samt pensioner, dagpenge og andre lovbundne indkomstoverførsler. Hertil kommer en række andre tilskud og subsidier. Især den lovbundne andel er stigende.

Statens budget er helt overvejende et »overførselsbudget«. Hertil kommer, at de indkomstoverførsler, der finansieres af kommunerne, i det væsentlige er reguleret gennem lovgivningen.

Kontrol over statens udgifter kræver, at der kommer låg over de stigende udgifter til indkomstoverførsler. Det forudsætter Folketingets medvirken. Regeringen har fremlagt en række såkaldte budgetanalyser, som viser nogle af de veje, der kan gås.

Det er regeringens håb, at Folketingets partier vil leve op til dette ansvar og medvirke til at holde udgifterne i ro. I regeringens handlingsplan foreslås, at de samlede udgifter til indkomstoverførsler fastholdes på det nuværende niveau over de næste fire år.

Det er et krævende program set i lyset af de senere års konstante vækst i overførslerne og de ønsker om yderligere forbedringer, der til stighed fremkommer. Der er imidlertid ingen vej udenom, hvis vi skal gøre os håb om en varig nedbringelse af det høje skattetryk.

Modernisering af statens budget

Finansudvalget godkendte sidste år, at statsbudgettets opstilling ændres med virkning fra

finansåret 1991. Nærværende finanslovsforslag er derfor det sidste i den vante form.

Med den nye opstillingsform fra 1991 bliver budgettet mere overskueligt og formålsorienteret.

Der foretages samtidig en række ændringer af finanslovmaterialets udformning. Blandt andet samles redegørelser for politiske, økonomiske og budgettekniske retningslinjer i ét hovedbind sammen med selve budgetforslaget. Sigtet er at gøre finanslovsforslaget til et mere håndterligt og brugervenligt arbejdsredskab for Folketingets medlemmer.

Afslutning

Gennemgangen af det budgetmæssige grundlag for statens virksomhed i næste finansår er et omfattende arbejde.

Det er mit håb, at dette vil kunne ske i et positivt samspil med dette efterårs politiske hovedopgave: gennemførelsen af strukturelle forbedringer af skattesystemets og den offentlige sektors virkemåde, så der kan skabes en bæredygtig løsning på de økonomiske problemer.

Jeg indbyder hermed Folketingets partier til samarbejde om finanslovsforslaget for 1990.

Udvalgshenvisning:

Med skrivelse af 23. august 1989 henviste Folketingets formand herefter i henhold til forretningsordenens § 10, stk. 2, det af finansministeren fremsatte forslag til finanslov for finansåret 1990 til Finansudvalget.

Valg af 1 stedfortræder til Lønningsrådet.

Fra finansministeren har formanden modtaget anmodning om, at der udpeges en ny stedfortræder til Lønningsrådet i stedet for Arne Melchior (CD), der er indtrådt som medlem.

Som ny stedfortræder har vedkommende gruppe udpeget Sonja Albrink (CD).

Den pågældende er herefter valgt.

Meddelelser fra formanden:

I perioden 19/7–28/8 1989 blev der foretaget ændringer i følgende udvalg:

Det Udenrigspolitiske Nævn (19/7 89):

Udtræder som stedfortræder for
Ritt Bjerregaard (S): Trøjborg (S)